

המבקשת:

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה – פלילי

נ ג ד

המשיב:

אייל (בן דב) ברקוביץ

במעצר מיום 14.10.14

הנאשם

ת.ז. 032094252, יליד 24.7.1975

אין כתובת מגורים בישראל.

בקשה למעצר עד תום ההליכים לפי ס' 21 לחוק סדר הדין הפלילי

(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

מוגשת לבית משפט נכבד זה, בקשה לפי ס' 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996, לצוות על מעצרו של המשיב עד תום בירור דינו.

ואלה נימוקי הבקשה:

נגד המשיב מוגש כ"א המצ"ב המייחס לו עבירות רבות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, גניבה בידי מורשה – עבירה לפי סעיף 393(3) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיפים 418 סיפא + 420 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, החזקת דרכון מזויף – עבירה לפי סעיף 8(א)(2) לחוק הדרכונים, התשי"ב – 1952 והפרת הוראה חוקית – עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

למבקשת ראיות טובות להוכחת אשמתו של המשיב, לרבות:

א. ראיות כלליות – לגבי כלל האישומים המפורטים בכתב האישום:

1. **הודעות עשרות לקוחות** (רשימת הלקוחות מפורטת בטבלה בכתב האישום) המתארים כי הגיעו למשרדי "אופק חדש", שילמו כסף עבור נופש/טיול/טיסה ובפועל לא קיבלו תמורה לכספם וכספם לא הושב להם. חלק מהלקוחות מתארים כי כאשר הגיע זמן הנופש שלהם – שוחחו עם המשיב והוא המשיך והבטיח להם הבטחות שווא כי יספק להם נופש, אולם בפועל לא קיבלו מאום.

2. הודעות עיסא טנטורי (מיום 21.5.12 ומיום 22.10.14 וכן עימות שערך עם המשיב מיום 22.10.14) – השכיר למשיב את המשרד ברחוב בן עמי 10 בעכו, בו המשיב הפעיל את "פליי אנד גו" ואת "אופק חדש". מדגיש כי התנהל מול המשיב וכי **המשיב היה בפועל המנהל ומקבל ההחלטות בשתי החברות**. המשיב חייב לו כספים בגין תשלומי שכ"ד, חובות חשמל וארנונה ועוד. בנוסף, **הילוה למשיב 30,000 ₪ וכספו לא הוחזר לו** (המשיב נתן לו תכשיטים כערבון ולאחר מכן, לבקשת המשיב, עיסא החזיר לו התכשיטים והמשיב לו השיב לו כספי ההלוואה).
3. הודעות ריצ'ארד עטאלה (מיום 22.5.12 ומיום 22.10.14) – עבד אצל המשיב החל מינואר 2008. אף הוא מעיד כי **בפועל המשיב ניהל את "אופק חדש" וקיבל ההחלטות בחברה זו** ואילו ציון לא עשה כלום. **הכסף מהלקוחות היה מועבר למשיב**. במשך מספר חודשים, המשיב שילם את שכרו בשיקים של "הראשון בדפוס". מתאר כי בשלב מסוים המשיב הוזיל מחירי טיסות מעבר למה שניתן ונתן הנחות לא הגיוניות. היו לקוחות שהגיעו להתלונן כי לא קיבלו תמורה עבור כספם. המשיב חייב לו כסף בגין חודשיים עבודה ופיצויי פיטורין. לאחר ש"כנפי משק" הפסיקו לעבוד עם המשיב, עברו לעבוד מול "אופק נסיעות". **המשיב לא סיפר להם כי הוא רוצה למכור החברה או שהוא מחפש משקיע**.
4. הודעת ירדנה מאירי (מיום 23.5.12) – עבדה אצל המשיב משנת 2007. המשיב חייב לה שכר עבודה בסך 26,000 ₪ וכן פיצויי פיטורין וכן **2,000 דולר שהילוותה לו ולא החזיר. כספי הלקוחות הגיעו אל המשיב**.
5. הודעות ענת מירובסקי (מיום 28.5.12 ומיום 20.10.14) – עבדה אצל המשיב משנת 2005 ועד חודש יולי 2010. מתארת כי **בפועל המשיב ניהל את "אופק חדש" ולא היה ברור מה תפקידו של ציון טל בעסק וכי לציון לא היו סמכויות בעסק**. המשיב חייב לה שתי משכורות. **המשיב אהב לעשות רושם על אנשים ושהה בבתי מלון על חשבון העסק**.
6. הודעת נאוה כהן (מיום 31.5.12) – החלה לעבוד בחברת "פליי אנד גו" מספטמבר 2009 ועבדה שם עד מאי 2010. **העבירה כספים מלקוחות לידי המשיב**. המשיב חייב לה שכר עבודה עבור חודשיים וכן פיצויי פיטורין. למשיב היה סגנון חיים ראוותני.
7. הודעת פלוריאן דולברג (מיום 5.7.12) – עבד אצל המשיב משנת 2005. **ראה מקרים בהם נפתחה הזמנה (דוקט) מבלי שנכנס כסף לדוקט. המשיב אהב לעשות רושם על אחרים**.
8. הודעות בלה בלטר (מיום 25.8.10 ומיום 23.10.14) – עבדה אצל המשיב ב"פליי אנד גו" וב"אופק חדש". ביום 23.6.10 "כנפי משק" שלחו פקס לפיו הם מפסיקים לעבוד עם המשיב. לאחר מכן, עבדו מול "אופק נסיעות". **המשיב קיבל ההחלטות ב"אופק חדש" וציון טל לא הבין כלום וכלל לא היה מגיע לעבודה כל יום**.
9. הודעת פנינה רושדי (מיום 26.10.14) – עבדה אצל המשיב. **המשיב ניהל בפועל את העסק. המשיב היה אדם בזבזן וביזבז כספים רבים על מכוניות יוקרה, טיולים לחו"ל ומתנות לחברים ולמשפחה**.

10. הודעות **אינסה בורלא** (מיום 15.9.10 ומיום 5.6.12) – עבדה אצל המשיב עד יוני 2010. המשיב חייב לה כ-300,000 ₪. **המשיב ביזבז כספים באירועים ובנופשים שאירגן.**

11. הודעות **שמוליק שמש** (מיום 28.5.12 ומיום וכן עימות שערך עם המשיב ביום 20.10.14) – סמנכ"ל כספים בחברת "כנפי משק". בחודש מאי 2010 נקשרו בחוזה עם "אופק חדש". לפי מה שנקבע בהסכם – המשיב היה צריך להפקיד כל יום את הכספים שהתקבלו מהלקוחות בחשבון בנק של "כנפי משק" אך בפועל הדבר לא נעשה. הסביר למשיב את הנהלים. ביום 23.6.10 הודיעו למשיב (בכתב) על סיום ההתקשרות ביניהם. הגיעו מספר לקוחות והתלוננו כי שילמו למשיב אך לא קיבלו תמורה. מסביר כי כל ההתנהלות הייתה מול המשיב וציון טל היה בובה על חוט. מראה כי ישנם מספר תשלומים ששולמו על ידי לקוחות (כגון : על ידי משפ' שושקו ועל ידי משפ' אלעופר) ולא הועברו ל"כנפי משק" על ידי המשיב ולאחר מכן "כנפי משק" נאלצו לפצות לקוחות אלה.

12. הודעת **אפרים כחלון** (מיום 29.5.12) – חשב בחברת "אגד תיור". מתאר כי המשיב (באמצעות חברת "פליי אנד גו") הזמין נופשים ללקוחות באמצעות המחשבים של "אגד תיור" (לחברת "פליי" ניתנה אפשרות להזמין נופשים דרך מחשבי "אגד תיור") ובמקום להעביר את הכספים מהלקוחות ישירות לחשבון בנק של "אגד תיור" (כפי שהיה עליו לעשות לפי הנהלים) – המשיב היה מפקיד כספי הלקוחות בחשבוננו ואחר כך מפקיד שיקים של "פליי" בחשבון של "אגד תיור" וכן היו מקרים בהם המשיב ביצע הזמנה, מבלי להעביר כספים כלל. המשיב העביר להם 12 שיקים ע"ס 50,000 ₪ כל אחד כחלק מכיסוי החוב, אולם רוב השיקים חזרו מוסר כיסוי.

13. הודעת **גיא כהן** (מיום 2.3.10) – מנכ"ל אגד תיור. מתאר ההתנהלות של "אגד תיור" מול המשיב ואת העובדה שהיו מקרים בהם קיבלו חשבוניות לתשלום מבית מלון מבלי שההזמנות היו רשומות במערכת. בפברואר 2009 המשיב ביצע הזמנות רבות מבלי להעביר להם התשלום בגין הזמנות אלה ולכן "אגד תיור" לא שילמו למלונות עבור הזמנות אלה. המשיב חייב להם 7,824,317 ₪. המשיב הציע פריסת תשלום החוב, מסר להם שיקים אולם רובם הגדול של השיקים – חזר מוסר כיסוי. מוסר מסמכים המחזקים גרסתו (כגון : ההסכם מול המשיב, צילום שיקים שמסר המשיב לאגד תיור עבור הדוקטים ואשר חזרו מחוסר כיסוי ועוד).

14. הודעות **ציון טל** – רשום כבעלי "אופק חדש" (אולם, כמפורט להלן, בפועל שימש כ"בובה על חוט" של המשיב). מסביר כי בפועל המשיב ניהל את העסק. המשיב הציע לו לרשום את "אופק חדש" על שמו והבטיח לו כי יקבל משכורת, רכב ורווחים מההכנסות.

15. הודעת **עינב מיאלי** (מיום 17.11.10 ומיום מיום 22.10.14) – בת דודו של המשיב. המשיב הותיר לה חובות של מיליונים. הכסף בחברה היה מועבר למשיב. המשיב ניהל בפועל את "אופק חדש". המשיב לא אמר לה מה גובה החובות האמיתיות.

16. הודעות **אודי מיאלי** (מיום 2.7.12 ומיום 22.10.14) – בעלה של עינב מיאלי. מתאר כי בשנת 2008 המשיב שיכנע אותו ואת ערן לרנר לקנות את בית הדפוס "הראשון בדפוס", כאשר המשיב ינהל את המקום. **בשלב מסוים כספים ושיקים של הבית דפוס שימשו לצורך תשלום חובות של "אופק חדש" וזאת ללא ידיעתו** (ראה לדוגמא – שיקים של "הראשון בדפוס" ששולמו לעיסא טנטורי עבור שכ"ד וכן שיקים של הדפוס ששולמו כשכר עבודה לריצ'ארד עטאלה). מתאר כי המשיב הותיר לו חובות כבדים בבית דפוס.

17. הודעות **ערן לרנר** (מיום 17.5.12 ומיום 26.10.14) – מתאר כי המשיב עשה שימוש בשיקים של "הראשון בדפוס" לצרכים אחרים, ללא ידיעתו וללא ידיעת אודי מיאלי.

18. הודעות **שמעון בוהרפקר** (מיום 31.8.10, מיום 9.2.12 ומיום 22.10.14 וכן עימות עם המשיב מיום 22.10.14) – מתאר כי הילוה למשיב כ-400,000 ₪ כאשר המשיב לא סיפר לו על חובותיו הרבים ועל ההלוואות הרבות שנטל אלא אמר לו שהוא מצליח בעסקים. ביקש ממנו הכסף לשבוע-שבועיים. בנוסף, המשיב ביקש ממנו כי ימסור את פרטי כרטיס האשראי שלו לחברת "אוויס" עבור רכב שהמשיב ישכור מחברה זו ובפועל חברת אוויס חייבה אותו עבור השכרת הרכב והמשיב לא השיב לו כספים אלה.

19. הודעת **אריה צוקרמן** (מיום 14.7.10 ומיום 20.10.14) – מתאר כי היה חבר קרוב ביותר של המשיב (המשיב מאשר זאת). הילוה למשיב 350,000 ₪ (המשיב מאשר זאת) לאחר שהמשיב הבטיח לו כי יחזיר לו כספו עם ריבית וכן אמר לו שבבעלותו דירה בנהריה והוא ימכור אותה על מנת לכסות החוב (יצוין, כי המשיב הבטיח לאנשים נוספים דירה זו – ראה הודעות מוטי אלגלי ומשה אבישר ובכל מקרה שווי הדירה היה כ-80-60 אלף דולר בלבד והמשיב היה בעל חצי מהזכויות על הדירה – כך לטענת המשיב עצמו). בנוסף, באוגוסט 2010 המשיב ביקש ממנו הלוואה נוספת על סך 10,000 דולר לצורך מחיה ואריה הילוה לו הכסף לאחר שהמשיב נדר כי יחזיר הכסף (המשיב מאשר הלוואה זו ומסביר כי מדובר בהלוואה לצורך רכישת הדרך המזויף ולא לצורך מחיה, כאשר המבקשת תטען כי לא ברור כיצד המשיב סבר כי יוכל להחזיר הלוואה זו בידעו כי הוא נמלט מישראל לתקופה לא ידועה ובאופן בלתי חוקי). יצוין, כי גם אריה מתאר כי המשיב היה נהנתן ובזבזן, שילם על חבריו בבתי קפה ובמסעדות וכן מזמין את חבריו לנופשים על חשבונם (תיאור זה מסביר לאן נעלמו הכספים אשר שולמו על ידי לקוחות ו"נעלמו").

20. הודעות **אלירן משעלי** (מיום 16.8.10, מיום 15.8.11, מיום 22.5.12 ומיום 20.10.14) וכן עימות מול המשיב (מיום 20.10.14) – מתאר כי הילוה למשיב 60,000 ₪ תוך שהמשיב מבטיח להחזיר לו כספו תוך שבועיים כי הוא עתיד לקבל כסף. המשיב מסר לו שיק ע"ס 68,000 ₪ כהחזר חוב אך השיק חזר. המשיב לא החזיר לו כספו עד היום. המשיב חייב לו משכורות.

21. הודעת **צבי מלמד** (מיום 22.10.14) – רו"ח אשר עבד מול המשיב מאז שנת 2008. ראה שהניהול החשבונאי של העסק אינו תקין וכי יש חסר ברישומים. המשיב חייב לו כ-20 אלף ₪. תמיד היה לעסק מחסור כספי לא מוסבר. המשיב לא ידע להסביר לאן נעלם הכסף. המשיב ניהל את "אופק חדש" והיה "קברניט" החברה ולא ציון טל. מבין שהמשיב נטל הלוואות מחבריו מבלי כוונה להחזירן. לא היה ניסיון רציני למכור את "אופק חדש".

22. הודעת ויסאם חוריה (מיום 23.10.14) - עסק בהנה"ח של המשיב. בהתחלה חשבו שהסיבה לקושי הכלכלי הוא ניהול כושל אך אחר כך הבינו שהכספים שהמשיב גובה מלקוחות – לא מועברים לספקים. בנו עבד אצל המשיב והמשיב לא שילם לו. ויסאם שילם למשיב כסף עבור נופש ולבסוף חלה וביטל הנופש אולם כספו לא הושב לו. המשיב ביזבז הרבה כספים על יצירת רושם והזמין אנשים למלונות בחינם. המשיב לא עידכן אותו כי לווה מיליוני ₪. המשיב סופר רמאי. המשיב ביקש ממנו הלוואה יום או יומיים לפני שנמלט מישראל אך ויסאם סירב להלוות לו כסף. ציון היה "קוף" של המשיב.

23. הודעות משה אבישר (מיום 23.10.14 ומיום 27.10.14) – בעל משרד הנסיעות "אופק נסיעות". המשיב עבד מולו במשך מספר שנים ובין היתר בין החודשים יוני עד אוגוסט 2010. המשיב ביצע כירטוסים/הזמנות באמצעותו ולא שילם לו (או שכלל לא שילם או ששילם בשיקים דחויים שכאשר הגיע זמן פירעונם – חזרו מחוסר כיסוי) ונוצר חוב בסך של 530,000 ₪. המשיב אמר לו שיש לקרובת משפחתו דירה בנהריה וכאשר יקבל משם כסף – יעביר למשה. המשיב ביקש להלוות ממנו כספים על מנת להימלט מישראל אולם הוא סירב להלוות לו.

24. הודעת יעקב סבח (מיום 27.10.14) – מתאר כי הלווה למשיב 26,950 דולר אמריקאי (ומוסר מסמכים המעידים על כך) אולם המשיב לא החזיר לו את כספו וכל פעם דחה אותו עד שנעלם.

25. הודעת סיגל עובדיה (מיום 26.10.14) – חשבת בחברת "השטיח המעופף". מוסרת ההסכם מול המשיב לפיו היה על המשיב להפקיד כספים שמקבל מלקוחות ישירות לחברת "השטיח המעופף", אולם בפועל לא הפקיד כספי הלקוחות ועל מנת שחברת "השטיח המעופף" לא תבחין בכך, הפקיד שיקים של "אופק חדש" או של בני משפחה או של "הראשון בדפוס" בחשבון של "השטיח המעופף". לאחר מכן שיקים אלה חזרו מחוסר כיסוי ונותר חוב בסך כמעט 4,000,000 ₪. לאחר מכן המשיב מסר להם שיקים של הדס גלבוע על מנת לכסות חובו אולם רק 3 שיקים כובדו והיתר חזרו מחוסר כיסוי. מוסרת מסמכים רלבנטיים (הסכם מול המשיב, כרטיס ועוד).

26. הודעת מוטי אלגלי (מיום 23.10.14) – מתאר כי בחודש יולי 2010 הלווה למשיב 370,000 ₪ במזומן לאחר שהמשיב הבטיח לו להחזיר הכסף תוך 60 יום ולאחר שאמר לו שיש לו עסק מצליח וכי יכניס אותו לעסקים משותפים. לאחר כשבועיים המשיב נעלם. יצוין, כי מוטי מתאר כי גם לו המשיב הבטיח כי יש לו בית בנהריה וכי יבנו צימרים ביחד במקום.

27. עימותים שביצע המשיב עם חלק מהמתלוננים ועם ציון טל, אלירן משעלי, אריה צוקרמן, שמעון בוהרפקר, שמוליק שמש ועיסא טנטורי, בהם הנ"ל חוזרים על גרסותיהם ומטיחים במשיב את טענותיהם.

28. **גרסת המשיב** – המשיב מאשר כי נטל הלוואות מאריה צוקרמן, שמעון בוהרפקר ועוד ומאשר כי לא השיב להם את כספם (אולם לטענתו לא התכוון לרמותם). כן מאשר המשיב נוצר לו חוב כספי לאגד תיור (אולם לטענתו החוב הינו נמוך יותר והסכים להודות בחוב של כמעט 8 מיליון ₪ כי רצה להמשיך לעבוד מול אגד תיור). לגבי הלקוחות שרומו – המשיב אינו זוכר כל מקרה ומקרה, אולם לטענתו לא התכוון לרמותם. המשיב טוען כי בפועל הוא לא היה מי שקבע את מדיניות "אופק חדש" ומי שהביא להסתבכות הכלכלית (טענה המוכחשת לחלוטין על ידי עובדיו, ספקיו, חבריו ועוד – כפי שיפורט להלן). המשיב מודה בהימלטות מישראל תוך שימוש בדרכון מזויף (אולם לטענתו נמלט מנושיו ולא מהלקוחות). המשיב מספק הסברים רבים ומגוונים לכיצד נוצרו החובות וכיצד חשב שיוכל לספק נופשים ללקוחות, אולם אלה נסתרו על ידי עדויות של אחרים – כפי שאפרט להלן. המשיב מאשר כי נוצר לו חוב מול "השטיח המעופף" אולם לטענתו החוב לא נוצר תוך שימוש במרמה/גניבה ואינו זוכר מה גובה החוב. המשיב מאשר קבלת ההלוואה ממוטי אלגלי (ולטענתו האמין כי יוכל להשיב לו את כספו). המשיב מאשר כי חייב כספים ל"אופק נסיעות" אולם לא זוכר כמה וטוען כי לא ייתכן שהחוב הוא 530,000 ₪. המשיב טוען כי אינו זוכר את פרטי ההלוואה שמטל מיעקב סבאח.

29. **שקרים רבים וסתירות בגרסת המשיב**, כגון :

א. **המשיב טוען** (בהודעתו מיום 14.10.14 וכן בהודעות נוספות) **כי ציון טל היה בעלי "אופק חדש" וקיבל את החלטות הניהול בחברה** וכי הוא ניהל את "אופק חדש" יחד עם המשיב, **אולם חקירה של מספר עובדים של "אופק חדש" וכן של נציגי חברות אשר עבדו מול "אופק חדש" מראה בבירור כי המשיב היה הרוח החיה ב"אופק חדש"**, הוא בלעדית קיבל את ההחלטות וניהל את "אופק חדש" ואילו ציון טל היה "בובה על חוט" ו"חותמת גומי" – כך לפי מספר גרסאות. יצוין כי גם יזהר גלר (היועץ הפיננסי של "פליי אנד גוי") וויסאם חוריה (הרו"ח) מעידים כי בפועל מי שניהל את שתי החברות היה המשיב. כלומר – נסיונו של המשיב להסיר אחריות מעצמו ולהפילה על ציון טל – עלה בתוהו (מובן כי גם ציון טל עצמו מעיד כי הוא לא ניהל בפועל את החברות).

ב. המשיב טוען (בהודעתו מיום 14.10.14) כי כאשר עבד מול "כנפי משק", הכספים שהתקבלו מהלקוחות הופקדו ישירות לחשבון הבנק של "כנפי משק", אולם מעדותו של שמוליק שמש (סמנכ"ל כספים בחברת "כנפי משק") עולה כי **הדבר אינו נכון וכי המשיב לא הפקיד את כספי הלקוחות בחשבון הבנק של "כנפי משק"** וזאת בניגוד להסכם ביניהם ובניגוד לנהלים שסוכמו (בכתב) בין החברות.

ג. המשיב טוען (בהודעתו מיום 14.10.14) כי האמין שיוכל לשקם את העסק ולספק הנופשים ללקוחות על ידי מכירת העסק לחברת "כנפי משק", אולם "כנפי משק" חזרו בהם מרכישת העסק ובאותו יום המשיב סגר את "אופק חדש". כלומר – **לטענת המשיב הסיבה לאי הספקת הנופשים ללקוחות היא ביטול ההסכם מול "כנפי משק"** ולטענתו ביטול ההסכם היה בתחילת אוגוסט 2010 (שאז סגר את "אופק חדש"). אולם, מחקירה של שמוליק שמש (סמנכ"ל "כנפי משק") **מתברר כי טענות אלה אינן נכונות וכבר ביום 23.6.10 הודיעה "כנפי משק" למשיב כי הם מבטלים ההסכם עימו** (כלומר, הסיבה לסגירת "אופק חדש" לא הייתה ולא יכולה להיות הפסקת ההסכם מצד "כנפי משק") וחרף כך המשיב המשיך לקבל הזמנות מלקוחות. כן מסביר שמש כי הסיבה להפסקת ההתקשרות עם המשיב אינה גחמה מצד "כנפי משק" ואינה כי חלק מעובדיו של המשיב התפטרו (כפי שטוען המשיב בהודעתו) אלא העובדה כי המשיב לא פעל לפי הנהלים והעובדה כי היו הזמנות שביצע ולא העביר תשלום עבורן ל"כנפי משק".

ד. המשיב טוען (בהודעתו מיום 17.10.14) כי היה לעסק מלווה עסקי בשם יזהר אשר מעולם לא הצביע על בעיה מסוימת בעסק וכן טוען המשיב כי ביצע תכנית קיצוץ בליווי יזהר על מנת לשקם את העסק. בהודעה אחרת טוען המשיב כי לרוב, פעל לפי הוראותיו של יזהר. דא עקא, יזהר גילר נחקר (ביום 26.10.14) **וטען כי המשיב ביזבז כספים רבים של העסק לצרכים אישיים שלו** (רכש ג'יפ מפואר, אירגן הפלגה יקרה וחופשות על חשבוננו לבני משפחתו ולמקורבים ועוד) במקום להעביר את הכספים לספקים והדגיש כי המשיב לא שמע בקולו **ועשה בדיוק ההיפך ממה שיזהר המליץ לו לעשות כדי להבריא את העסק**. בנוסף, **המשיב לא חשף אותו למלוא חובותיו** (יזהר לא ידע כי החוב ל"אגד תיור" הינו כ-8 מיליון ₪). בנקודה זו יצוין כי המשיב עצמו מאשר כי היה בזבזן וכי כמעט כל חג היה יוצא לנופש עם עשרות קרובי משפחה (הודעתו מיום 19.10.14) והמבקשת תטען כי מצופה מאדם אשר נמצא בחובות כבדים ואשר לטענתו רוצה לשקם את העסק ולהחזיר חובותיו כי לא ישתמש בכספי לקוחות לצורך תשלום ענייניו האישיים (נופשים, מסעדות וכו') אלא ינצל כל שקל שמתקבל במשרדו על מנת לשלם באמצעותו את חובותיו הכבדים.

ה. המשיב טוען (בהודעתו מיום 17.10.14) כי הורה לציון טל לסגור את העסק ולהעביר את המחשב הראשי של העסק למשטרה על מנת שהמשטרה תתרשם כי לא בוצעה מרמה. ציון טל נחקר ושולל לחלוטין את גרסת המשיב בנקודה זו. מעבר לכך יצוין כי המשיב טוען בכל הודעותיו כי נמלט מישראל עקב חששו מהשוק האפור ולא עקב פחד מהמשטרה ולכן לא ברור מדוע שיורה לציון להעביר את המחשב למשטרה.

ו. המשיב טוען בהודעתו (מיום 19.10.14) כי אין זה נכון שבמסגרת ההסכם עם "כנפי משק", הוא היה אמור להעביר את כספי הלקוחות ישירות ל"כנפי משק". מנגד, שמוליק שמש (סמנכ"ל "כנפי משק") נחקר וטוען כי היה על המשיב להעביר הכספים ישירות לחשבון הבנק של "כנפי משק" וכן מציג הסכם בכתב המעיד כאמור (המשיב מזהה ההסכם ומאשר כי חתם עליו). מעבר לעובדה שמדובר בשקר גס נוסף מצד המשיב, הרי שמהתנהלותו זו של המשיב ניתן ללמוד כי ביצע עבירה של גניבה בידי מורשה – במקום להפקיד את כספי הלקוחות ישירות לחשבון הבנק של "כנפי משק" (כפי שסוכם בין הצדדים) ובכך למנוע מצב בו לקוח שילם אך לא קיבל תמורה, המשיב עשה בכספי הלקוחות כבשלו, השתמש בהם לצרכיו הפרטיים ולא העבירם ל"כנפי משק" ולכן הלקוחות לא קיבלו תמורה עבור כספם.

ז. המשיב טוען (בהודעתו מיום 19.10.14) כי "אופק חדש" לא הפסיקו לעבוד עם "כנפי משק" ביום 23.6.10 (כפי שמצוין במכתב המוצג לו) אלא בשלב מאוחר יותר. בפועל, אחת מעובדותיו של המשיב (בלה בלטר) מעידה כי כן ראתה את המכתב ביום 23.6.10 וכן בעימות עם שמוליק שמש, "נזכר" המשיב כי כן הודע לו על הפסקת התקשרות עם "כנפי משק" ביום 23.6.10.

ח. המשיב לא מצליח להסביר (בהודעתו מיום 19.10.14) **מדוע הוציא ללקוח אלעופר קבלה של "אופק חדש" ולא של "כנפי משק"** כפי שהיה אמור לעשות (המשיב טוען כי עשה זאת כיוון שדובר על תקופת ביניים, אך בפועל הדבר לא נכון) ולא מצליח להסביר מה עשה עם הכסף שהתקבל מאלעופר.

ט. המשיב טוען (בעימות עם ציון טל מיום 20.10.14) כי בחודשים האחרונים לפני שנמלט מישראל – הוציא מאות ואלפי לקוחות לנופש. בפועל – **המשיב לא מצליח למסור ולו שם של לקוח אחד אשר הוצא לנופש בתקופה זו** (באמצעות "אופק חדש"), אינו זוכר דרך איזו חברה ביצע הזמנה ללקוחות בתקופה זו (שהרי "כנפי משק" ו"השטיח המעופף" כבר לא עבדו עימו באותה תקופה) ולא מצליח להסביר מדוע לפי רישומי "אופק נסיעות" (מולה עבד בתקופה זו לפי הודעותיהם של העובדים בלה בלטר וריצ'רד עטאלה ולפי אחת מהודעותיו) – **אין רישום של עשרות ומאות לקוחות אשר הוצאו לנופש באמצעות המשיב, אלא רק שלושה לקוחות רשומים כמי שבוצעה לגביהם הזמנה.**

י. המשיב טוען (בהודעתו מיום 19.10.14) כי כאשר לווה כספים משמעון בוהרפקר, שמעון היה מודע למצבו הכלכלי של המשיב ולחובותיו לשוק האפור, אולם **שמעון מכחיש גרסה זו של המשיב וטוען (אף בעימות עם המשיב) כי לא היה מודע לכך, נהפוך הוא – המשיב טען בפניו כי הוא איש עסקים מצליח וכי מצבו הכלכלי מצוין.**

יא. המשיב טוען בחלק מהודעותיו כי במקרים רבים שילם לעובדים ולספקים של "אופק חדש" באמצעות שיקים של "הראשון בדפוס" כיוון של"ראשון בדפוס" היה חוב כספי כלפי "אופק חדש". חקירה של אודי מיאלי וערן לרנר (שניהלו יחד עם המשיב את "הראשון בדפוס") מעלה כי **לא ידוע להם על חוב שכזה ולא ידעו כי המשיב עושה שימוש בשיקים של "הראשון בדפוס" לצרכים אחרים.**

יב. המשיב טוען (בהודעתו מיום 22.10.14 ובהודעתו מיום 24.10.14) כי וסאם חוריה וצביקה מלמד ישבו עימו שעות רבות על תכניות להצלת העסק וכיצד להתנהל נכון וטוען כי חושב שסיפר לצביקה על ההלוואות שהוא נוטל. אולם, וסאם וצביקה מכחישים זאת (ראה הודעותיהם המפורטות לעיל).

30. אינדיקציות נוספות למרמה מצד המשיב –

א. המשיב מודה בהודעותיו (הודעתו מיום 17.10.14) כי בחודש אוגוסט 2010 נמלט מישראל לקנדה תוך שימוש בדרכון מזויף, אותו רכש (לטענתו) תמורת 7,500 או 10,000 דולר.

ב. המשיב מאשר בהודעותיו כי לוה כספים רבים מחברים וכן מהשוק האפור וזאת בריביות גבוהות מאוד, אך לא מצליח להסביר כיצד חשב שיוכל לפרוע הלוואות אלה וכיצד חשב שיוכל לספק נופשים ללקוחות ששילמו לו כאשר מצבו הכלכלי כה קשה והוא מצוי בחובות של מיליוני ₪. בחלק מהודעותיו טוען המשיב כי חשב שיוכל לשקם העסק על ידי מכירתו, אולם בפועל המשיב לא מצליח להצביע על אדם/חברה אשר עמדו לרכוש את "אופק חדש" ובכל מקרה, המשיב עצמו מאשר (בהודעתו מיום 24.10.14) כי להערכתו היה צפוי לקבל 600,000-1,000,000 ₪ ממכירת העסק ל"כנפי משק" – סכום אשר אין בו לכסות ולו חלק מזערי מחובותיו של המשיב (כן יצוין כי לפי ההסכם בין המשיב לבין "כנפי משק" – המשיב היה אמור למכור את "אופק חדש" ל"כנפי משק" ללא תמורה ולקבל כסף רק עבור מכירת עבור, כך שגם הערכתו של המשיב כי יקבל עד מיליון ₪ עבור מכירת "אופק חדש" – אין לה על מה להתבסס. בנוסף, יצוין כי משרדי "אופק חדש" אינם שייכים למשיב והוא לא יכול היה לקבל כסף עבור מכירתם).

ג. המשיב טוען (בהודעתו מיום 17.10.14) כי אין לו רשימה של ההלוואות השונות שלקח ואין לו רשימה של חובותיו ולעינב מיאלי צריכה להיות רשימה כזו. עינב מיאלי נחקרה בתיק וטענה כי אין ברשותה רשימת חובותיו של המשיב ומעולם לא החזיקה ברשימה כזו. מעבר לעובדה שמדובר בשקר גס נוסף של המשיב, הרי שמכך שהמשיב לא מחזיק ברשימת חובותיו, ניתן ללמוד כי אין לו ומעולם לא הייתה לו כוונה אמיתית להחזיר חובות אלה וכאשר נטל ההלוואות או גבה כספים מלקוחות – עשה זאת ללא כוונה אמיתית להחזיר הכספים או לספק הנופשים (משאין בידי המשיב רשימת חובותיו – כיצד יידע למי עליו להחזיר, מתי וכמה?).

ד. המשיב לא מצליח להסביר באופן סביר היכן הכסף שקיבל מהלקוחות, כיצד "אופק חדש" הגיעו לחובות של מיליוני ₪ בתוך תקופה יחסית קצרה וזאת חרף העובדה כי העסק לא סבל ממחסור בלקוחות, כיצד חשב שיוכל להשיב חובותיו הכבדים וכיצד חשב שיוכל לספק נופשים ללקוחות.

ה. יוסף סגל, חבירו של המשיב, מוסר כי כבר כשבוע לפני שהמשיב סגר את העסק, הוא אמר ליוסף כי הוא עומד לסגור העסק (הדבר מנוגד לטענת המשיב כי רק באותו יום בו סגר העסק, גמלה בליבו ההחלטה לסגור וכי עד אותו רגע ניסה לשקם את העסק והאמין שיוכל לספק נופשים ללקוחות).

ו. עיון בדפי חשבונות בנק של "אופק חדש" מעלה כי בניגוד לדברי המשיב, ניתן לראות כי לא כל הכספים שלוהו המשיב והכספים שגבה מלקוחותיו הופקדו בחשבון "אופק חדש". כלומר – טענת המשיב כי לוהו כספים אך ורק על מנת לשקם את העסק – אינה נכונה. יצוין כי המשיב אינו יודע להסביר היכן הכספים הופקדו בפועל.

קיום עילת מעצר והיעדר חלופה

א. מסוכנות

1. כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עשרות מקרים של מרמה לאורך תקופת זמן ממושכת, בה המשיב רימה לקוחות ונטל מהם כסף במרמה, לוהו כספים במרמה וכן גנב כספים אשר הגיעו לידיהו על מנת למסור אותם לידי חברת "השטיח המעופף". בסך הכל, קיבל הנאשם במרמה וגנב כספים בסך כולל של 5,043,205 ₪, 3,850 אירו וכן 67,717 דולר אמריקאי.
2. כאמור, המשיב פעל לאורך תקופה משמעותית, תוך שהוא גורם עוגמת נפש ללקוחות, אשר חלקם ניסו להשיגו על מנת לקבל את אשר הבטיח להם או למצער – לקבל את כספם בחזרה, אך לשווא. ניכר כי המשיב בחר בדרך המרמה כדרך חיים.
3. פעולות מרמה וגניבה בהיקף כה גדול עלולות לפגוע באמון הצרכנים באופן כללי ולפגוע בשוק העסקי.
4. בנוסף, רבות מעבירות המרמה שביצע המשיב בוצעו כלפי חבריו הקרובים ביותר (המשיב מתאר את אחד המתלוננים כ"אחיו"), דבר המלמד כי למשיב אין כל מעצורים ואין לו קושי מצפוני או מוסרי לרמות (במאות אלפי ₪) את האנשים הקרובים לו ביותר, קל וחומר שישנה מסוכנות רבה כי ירמה ויפגע ברכושם של אחרים אשר אינם מקורבים אליו.
5. לגבי קיומה של עילת מסוכנות לביטחון הציבור בעבירות מרמה ורכוש, בית המשפט העליון קבע בבש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מד"י, פ"ד נב(4) 268, כי:

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידה, ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה ואת ביטחונה של כל אדם בה...

מטעמים אלה ניתן לקבוע כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור".

בבש"פ 11136/03 מד"י נ' עופר איטח, פ"ד נח(5) 337, נקבע כי:

"בית-משפט זה כבר קבע בעבר כי עילת המסוכנות עשויה להתקיים גם כאשר מיוחסות למשיבים עבירות רכוש בלבד, וזאת כאשר המסוכנות נלמדת מנסיבות ביצוע העבירות הללו, כך כאשר העבירות מבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של כמה עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים (בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל [1], בעמ' 272; בש"פ 7803/01 ניידיץ' נ' מדינת ישראל [2]; בש"פ 3822/01 מדינת ישראל נ' סניור [3])."

כן מופנה כב' ביהמ"ש לבש"פ 3621/09 מד"י נ' פלד :

"הלכה היא, כי בחינת היתכנותה של חלופת מעצר תעשה בשים לב למידת האמון שניתן לייחס לנאשם (ראו: בש"פ 11136/03 מדינת ישראל נ' עופר איטח ואח' (לא פורסם, 25.12.2003); בש"פ 412/07 סלימאן אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 21.1.2007)). אמון זה הוא בבחינת תנאי הכרחי. בענייננו, פעל המשיב בתחכום, בשיטתיות ולאורך מספר שנים, על מנת להונות ולהוליך שולל מספר רב של ספקי סחורות ובנקים. הוא עשה כן, תוך הצגת מצג שווא ותוך ידיעה כי אין להבטחותיו כל כיסוי. כמו-כן, לא ניתן להתעלם מהקלות בה בוצעה התרמית ומהחשש שמא לא יהיה בחלופת המעצר כדי להציב גבולות של ממש אל מול תחכומו של המשיב. צירופם של כל אלה מלמד כי, לעת הזו, לא ניתן לתת במשיב את האמון ההכרחי עבור שחרורו לחלופת מעצר."

כן מופנה כב' ביהמ"ש לפסיקה בה הוחלט על מעצר עד תוה"ל בעבירות מרמה :

בש"פ 6422/07 ישראל טאייב נ' מד"י – נדחה ערר על החלטת מעצר עד תוה"ל, כאשר ביהמ"ש העליון מדגיש כי : **"עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר עשויות להיות כאלה המסכנות את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור"**.

בש"פ 6869/02 יגאל חן נ' מד"י – הוחלט על מעצר עד תוה"ל של נאשם ללא עבר פלילי.

בש"פ 9095/03 אבו חצירא נ' מד"י.

בש"פ 3161/10 מד"י נ' מהרבנד.

עמ"ת 26534-10-11 שטרית נ' מד"י.

6. בענייננו, אין כל ספק כי נסיבות ביצוע העבירות על-ידי המשיב מצביעות על תחכום, ערמוניות, שיטתיות והעדר מורא מפני החוק.

7. נסיבות ביצוע העבירות והיקף פעולות המרמה והגניבה מעידים על כך שמהמשיב נשקפת מסוכנות גבוהה ביותר כלפי ביטחון הציבור ורכושו.

ב. חשש מפני שיבוש מהלכי משפט והימלטות מפני הדין -

העובדה כי המשיב פעל בתחכום ובערמומיות, מבססת חשש כבד כי המשיב יבצע פעולות לשיבוש מהלכי משפט.

המשיב מאשר בגרסתו כי נמלט מישראל לקנדה תוך שימוש בדרכון מזויף, כלומר – ישנו חשש כבד ביותר כי אם המשיב ישוחרר לחלופת מעצר, ישוב וימלט מישראל בצורה לא חוקית. יודגש, כי המשיב לא מסר את הדרכון המזויף לרשויות החוק בישראל (לטענתו, אינו יודע היכן הדרכון נמצא) ולכן ישנו חשש כבד כי יעשה שימוש נוסף בדרכון המזויף על מנת לצאת שוב מישראל בדרכים בלתי חוקיות (או ששוב יפעל להשגת דרכון מזויף אחר).

בנקודה זו יודגש כי המשיב חזר לישראל לא מרצונו החופשי, אלא לאחר שנעצר בקנדה בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית וגורש לישראל ע"י קנדה.

כן יצוין, כי המשיב נמלט מישראל לאחר שהוצא נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ (במסגרת תיק הוצל"פ) ותוך שהוא מפר הוראה חוקית של רשם הוצל"פ, בכך מראה המשיב כי אינו סר למרות החוק ואף אם ישוחרר לחלופת מעצר – ישנו חשש כבד כי לא יקפיד לפעול בהתאם לתנאי השחרור שייקבעו לו.

ג. חלופת מעצר –

המבקשת סבורה כי אין חלופת מעצר שתוכל לאיין את מסוכנותו של המשיב, או את החשש כי ישבש מהלכי משפט או ימלט מפני הדין.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

המשיב נעצר ביום 14.10.14 ומעצרו מסתיים ביום 31.10.14.

אבי אור-זך, עו"ד

סגן בכיר בפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

ט' חשון, תשע"ה (2 נובמבר, 2014).